

Azi-noapte m-am visat Terente

pentru Ion Dodiță

Azi-noapte m-am visat Terente.
Trăiam în stuf. Eminamente,
Eram stăpân pe balta toată,
De unul singur, doar cu-o fată.

Ea îmi spunea, pe ton scăzut:
Așa ceva – n-am mai văzut.
Plângea, când o treceam iar balta,
S-o duc acasă, să iau alta.

Una frumoasă, mândră tare,
O luasem în amiază-mare
Chiar de la horă, din Pângău,
Unde-o scosese un flăcău.

Dar într-o seară, o codană
Cu ochii verzi, de pus pe rană,
Îmi zise scurt: Știi, prea te crezi,
Nu merg de nu îngenunchezi,

Umblam prin sate, pe-nserat,
Când ele stau la pieptănat.
Le luam pe sus. Rupte din șale,
Plângeau mămuțele cu jale.

Și nu-mi declari, așa, pe vine,
Că mă iubești numai pe mine,
Că-n lume nu-i ca mine altă,
Doar eu voi fi regină-n baltă.

Săreau tătânii lor cu parii,
Pușcau cu flintele jandarii,
Scriau rapoarte inerente:
Ieri – iar a atacat Terente.

Era frumoasă ca bujorul,
Așa c-am îndoit piciorul
Și i-am promis că niciodată
N-oi mai fura o altă fată.

Fata țipa doar pân' la barcă,
Se înmuia apoi, de parcă
În gândul ei de fată mare
Își vedea poza în ziare.

Prins de amor, uitai jandarii,
Uitai țărării dârji, cu parii,
Pocniră flinte în ogradă,
M-au prins în laț, mi-au pus obadă.

Văslea zâmbind, uitând tătânul,
Sălta, sub iia-i albă, sânul,
Eu stam la cârmă, pufăind,
Atent să nu izbim vreun grind.

Noroc că mă treziră zorii:
N-am mai dat nas cu procurorii,
Așa, cuprins de sentimente,
Că astă-noapte-am fost Terente.

Și-odat' ajunși noi la liman,
Ea mi-era sclavă, eu sultan,
În stuf trăiam împărătește,
Numai cu dragoste și pește.

Din volumul umoristic "Dedicații new-york-eze", de Laurențiu Orășanu. Cartea poate fi procurată de la Magazinul Baruir din Queens, New York, sau sunând la telefonul redacției.

Poșta Redacției

A. Sir. Vasile, Sheffield, UK – Când am văzut timbrele cu regina aceea cu castelele ca focul, am tresărit de emoție pe l a portofel: am deschis plicul cu înfrigurarea cu care e deschiat un stien în filmele bune, grăbiți să vedem sânul – pardon – lira reginei. Trebuie să ne înțelegeți bine emoția, dată fiind căderea dolarului – măsurabilă direct în victoriile în Irak; verdele său nu ne mai produce viziunile erotice (bere Tuborg la cutie, discotecă pe valută) pe care ni le producea în tinerețe. Când colo, în plic era numai lira dvs., cam obosită și dezacordată. Ziceți cam așa:

"E unul ca să strângă mai multe decât mine, Băgând mâna din cot, adânc, fără rușine, În vistieria țării, maestru, ca la cartea Pe care n-am citit-o, fi'nd ocupat cu partea?"

Poezia dvs., chiar dacă e proastă – și nu e vorba aici de lira lipsă din plic – are și o parte bună: cea economică. E un fel de pildă pentru poezii muritori de foame – de fapt, toți poezii: să nu mai stea tot timpul cu nasul în carte, că le ia altul partea. Și cine n-are parte, degeaba are cartea!

Ionescu Artista, București – Proza dvs. scurtă e puțin cam lungă. Oricât am încerca, nu vedem ce aveți de spus. Aveți o foarfecă? Nu, nu ca să o scurtați. Ca să vă apucați de ceva mult mai folositor: croitorie, de exemplu.

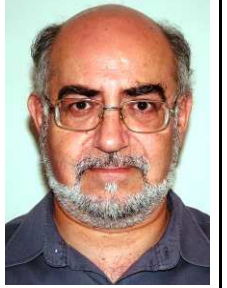
Întrebatu C., Chitila – În romanul dvs. "Pe două roți, fără a mai socoti și spițele", un preot călărește tot timpul pe bicicletă. N-ar fi rău ca mesaj – menținerea formei fizice –, dar ne întrebăm: oare cititorul n-o să creadă că preoții nu mai călăresc nimic altceva? Oare nu se mai opresc și ei, din când în când, să-și tragă sufletul?

Dacă personajul preotului este, cât de cât, de Doamne-ajută, nu același lucru se poate spune despre bicicletă. Bicicleta e vag creionată, e mai mult cadru, e cam ruginită, scârțâie, șaua e cam lăsată – e clar că e luată la mâna a doua. Astfel că, la citire, ai impresia că respectivul popă nu ține cont, se urcă pe orice bicicletă. Vorbind de bicicletă, nu putem să nu remarcăm scena în care aceasta se privește în oglindă, își vede cauciucurile lăsate, șaua – deșelată, cu pielea îmbătrânită – și se gândește că poate n-a făcut bine că s-a lăsat călărită de toți. Vorbind iar de popă, ne-am fi așteptat să vedem o mulțime de lume urmându-l. Dar n-am văzut pe nimeni: popa era ultimul. Tot noi am găsit și răspunsul: lumea face ce zice popa, nu ce face popa. Mai șlefuiți, subiectul e bun, chiar dacă pare cunoscut de toți.

Laurențiu ORĂȘANU

Epigrame

Dan NOREA

Iată ce se-ntâmplă dacă pun un articol nedecis: o, un

Moara cu noroc

Morarul cel bogat și singur cuc
Pe la-nceputul cărții se însoară.
Dar morărița are un haiduc
Iară morarul cel gelos... o-moară.

Vila șefului poliției

A fost rugat de hoț:... o-misiune
Și fapta sa fu iute răsplătită
Căci apăru pe dat', ca o minune
Cadoul ce-a primit... ca-să... o-mită.

Vivandiera

O fată iubea cu-nfocare soldații
Dar ei n-o băgau în seamă –ingrații-
Până-ntr-o zi când, din fericire,
Primit-a deodată... la poștă... o-știre.

Reclama unei ghicitoare

Am Școala de Magie. Carte multă
La mine în memorie... o-cupă.
Știința din ceaur dă să erupă.
Așa încât vedeți, eu sunt... o-cultă !

Calomnie

O tipă-ntr-o seară mi-a zis: "Ești cio-
ban !"
Și cred că în spusele-i n-avea pricină.
Am vaci, am găini, am chiar și-un cur-
can,
Dar orice s-ar zice, n-aveam nici... o-
vină !

Din jurnalul unui misionar:
când am sosit se împerecheau ca animalele

De la-nceput am avut o ambiție
Să nu se culce nimeni fără-de-lege.
Pe unii i-am convins, se înțelege
Dar rezultatul a fost... o-poziție.

Așa se termină un basm

Împărăția e în sărbători,
Se-nsoară Făt Frumos cu a sa fată.
"Te voi iubi, să știi, de mii de ori !"
Iar ea a doua zi: "A fost... o-dată !"

Meditație transcedentală

Când am intrat în sectă mi-au zis tipii:
Vei sta mereu la coadă, vei vedea,
Căci ești român de rând, tu doar faci
pipi
Și-apoi te uiți cum... un-guru îl bea.

Vlad Țepeș

Boieri, sosi-va azi Ștefan cel Mare !
Un paloș să v-aducă, Majestate ?
Nu, dar aduceți țepele, pe toate,
Căci frigărui vreau astăzi... o/-
spătare !

În curte... la închisoare

Sunt hoț și ca urmare am ajuns
La cea mai renumită închisoare.
Mi-a zis apoi acela ce m-a tuns:
Fii optimist, avem cu toți... un-soare !

Fotografie de Peter Kayafas © – București, 2003